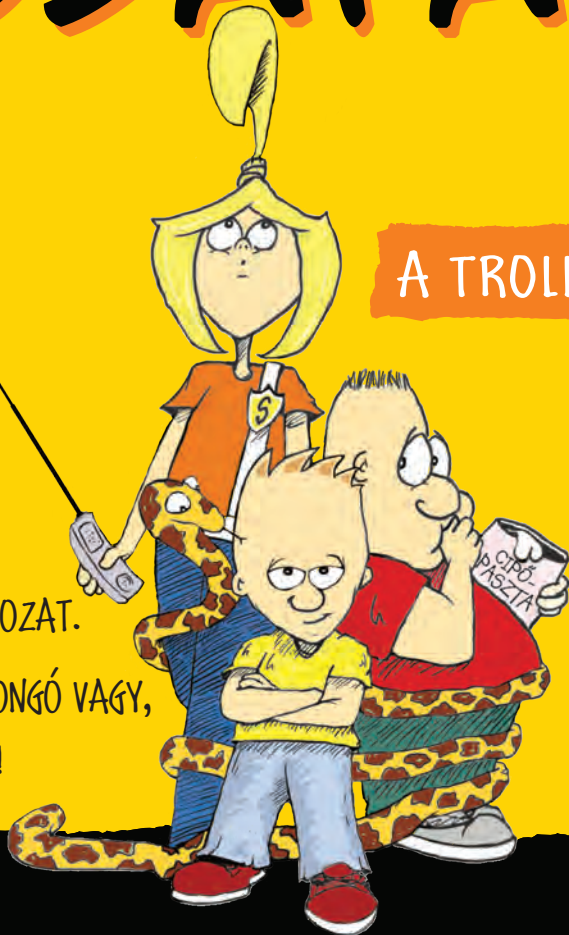

CSELES CSAPAT

A TROLLCSAPDA

ÚJ, VICCS,
VAGÁNY SOROZAT.

HA ROPIRAJONGÓ VAGY,
KI NE HAGYD!

MICHAEL FRY

MICHAEL FRY

CSELES CSAPAT

A TROLLCSAPDA

KIMNEK

Csak te lehettél

1. FEJEZET

Bezártak a szekrényembe.

Már megint.

Azért nem volt olyan rémes. Az iskolai szekrények valójában sokkal tágasabbak, mint hinnéd.

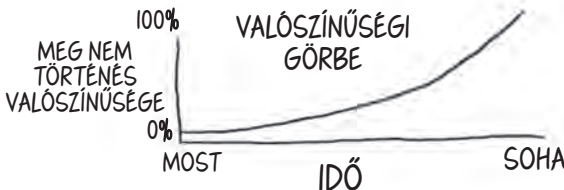
Különösen, ha olyan alacsony vagy, mint én. Valószínűleg én vagyok a legalacsonyabb tizenkét éves az egész világon. Ami király is lenne, ha ilyesmiben is lehetne világrekordernek lenni. De nem lehet. Ellenőriztem.

Anya folyton ezt mondja: „Nicholas, egyszer majd te is meg fogsz nőni!”

Az „egyszer majd” az anyukák nyelvén annyit jelent, hogy sohanapján, kiskedden.

ÉN A
SZEKRÉ-
NYEMBEN

Anya csak megpróbál jobb kedvre deríteni. Amivel nincs is gond. A gond az, hogy néha Nicholasnak hív. Az én nevem Nick. A *Nicholas* úgy hangzik, mint egy olyan srác neve Mamuka kedvenc sorozatában, a *Dr. Holmes*ban, akiről kiderül, hogy tetves.

Mamuka szerint nem vagyok alacsony. Mindig azt mondja: „Így maradtál, mer’ négyévesen olyan cuki voltál, hogy téglákat pakoltunk a fejedre, hogy sose nőj föl. De fel fogsz nőni. Egyszer majd.”

Mamuka sok zöldséget beszél, aminek majdnem van is értelme, de csak majdnem.

A helyzet az, hogy kicsi vagyok. És Roy pontosan ezért dugott be a szekrénybe.

Mert befértem.

Roynak gondjai vannak. Legalábbis Dr. Daniels, az iskolapszichológus szerint. Szerintem csak annyi gond van vele, hogy egy mutáns troll.

Velem ellentétben azonban Dr. Danielsnek nincs troll-látása. Ő azt mondja, Roy csak egy átlagos kölyök, aki gyengének érzi magát, de ha rajtam uralkodhat, attól jobban lesz. Ez egy marhaság. Roy egyszerűen szemét. Némelyik gyerekek ilyen és kész.

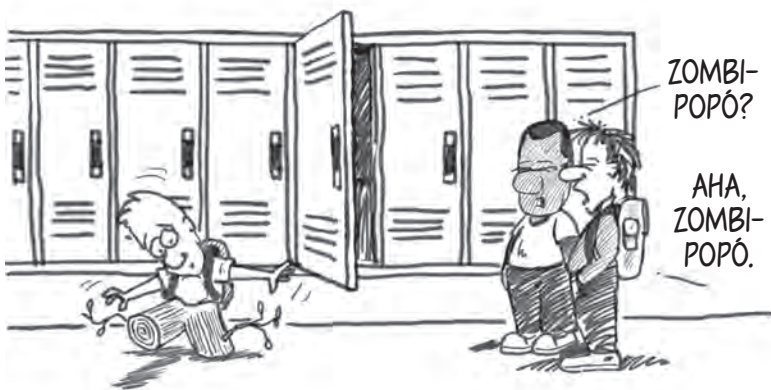
Habár biztonságban éreztem magam a szekrényemben, azért nem volt annyira kényelmes.

A hátsóm bealudt. Élőhalottra zsibbadta magát. Ezt az állapotot zombipopónak hívják. És ahogy az köztudott, a zombipopó tuskólábat eredményez. És ezekkel a tuskólábakkal úgy-ahogy tudsz is mozogni.

ROY A VALÓSÁGBAN

ROY AZÉN VALÓSÁGOMBAN

De csak éppenhogy.

Tudtam, hogy ha hamarosan nem szabadulok ki a szekrényemből, akkor talán örökre ott ragadok. És nagyon nem akartam megvárni, hogy egy bizonyos *valaki* siessen a segítségemre.

2. FEJEZET

Mr. Dupree, az iskola gondnoka bámult rám a szekrénybe. Ő volt az a bizonyos *valaki*, akit nem akartam, hogy rám találjon. Főleg azért, mert elég furcsa fazon, meg azért is, mert elküldött volna, hogy beszéljek Dr. Danielsszel.

Mr. Dupree nem úgy furcsa, ahogy a többi felnőtt. Sokkal furcsább. Azt hiszem, ő egy hippy. Mint Mamuka volt fiatal korában. A hippik olyanok, mint a deszkások, csak őskövület változatban.

50 MILLIÓ ÉVE

MA

Miután kinyitotta a szekrényt, Mr. Dupree csak állt ott pár másodpercig, aztán így szólt:

– Úgy látom, szeretsz itt lenni.

Megvontam a vállam. A vállamat akkor szoktam vonogatni, ha azt érzem, hogy amit mondok, később felhasználhatják ellenem.

– Mert elég gyakran talállok itt – folytatta.

Megint megrántottam a vállam.

– Nem akarsz elmondani, hogy kerültél be ide?

A HELYES VÁLLVONOGATÁS

Harmadjára is megvontam a vállam.

– Azért vonogatod a vállad, mert nem akarsz elmondani, vagy mert nem tudod, hogy kerültél ide?

Negyedjére is vállat vontam. Új világrekord!
Király!

Mr. Dupreet azonban láthatólag nem sikerült lenyűgöznöm.

– Akkor, gondolom, csak Emily lehetett.

Bizonyára nagyon meglepett arcot vághattam, mert hozzátette:

– Nick, elég régóta dolgozom már az Emily Dickinson Általános Iskolában.

Emily nem létezik. Legalábbis *nem hiszem*, hogy létezik. De ha létezik is, biztos nem Emily Dickinsonnak, a költőnőnek a szelleme, ahogy azt néhány gyerek állítja. Csak azért találták ki, hogy megmagyarázzák azt a sok furcsaságot, ami a suliban történik.

Például miért tűnik úgy, hogy minden tanítási óra utolsó öt perce egy örökkévalóságig tart? Emily miatt (lefogja az órán a percmutatót). Miért adnak céklát ebédre (amit még soha egyetlen gyerek sem evett meg a világtörténelemben)? Megint csak Emily az oka (bolondul a cékláért). Ki állítja be úgy a vécépapír-adagolót, hogy egyszerre csak egy iciripiciri fecnit adjon ki? Úgy van: Emily (néha egyszerűen csak szemétkedik).

Emily fel-felbukkan időnként. De nem ő dugott be a szekrényembe. És eszem ágában sem volt elmondani bárkinek is, hogy ki zárt be oda.

Mr. Dupree megcsóválta a fejét, aztán benyúlt a szekrényembe, és kihúzott onnan. Ekkor vettük észre mindketten, hogy a pólóm oldalt hosszan felhasadt.

– Ez is Emily volt? – kérdezte Mr. Dupree.

Ezúttal nem vontam meg a vállamat. Ötször nem csinálhatod meg egymás után. Öt vállrándítás után a felnőttek nem csak *gondolni*, hanem *tudni* fogják, hogy szórakozol velük.

Megráztam a fejem.

Biztos akkor szakadt el a pólóm, amikor Roy bezárt a szekrényembe. Anya észre fogja venni. A vállvonogatással és a fejrázással anyánál nem megyek semmire. Ki kell találnom valamit, de nem jöhetnek olyan béna kifogásokkal, mint hogy a kutya csinálta, vagy hogy pólószaggató földönkívüliek próbáltak elrabolni ebédszünetben. És nem foghatom Emilyre sem. Ez nem az ő stílusa.

Betúrtem a pólómat, hogy elrejtsem a szakadást, és elindultunk a tanári felé. Szerencsére már elkezdődött az óra, így a folyosók kiürültek. Jobb, ha nincs szemtanúja annak, ahogy az ember megszegyenülten végigkullog a folyosón a tanáriba menet.

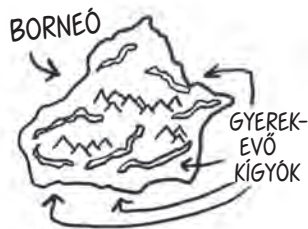
Ilyenkor jobban teszem, ha befogom a számat.
Bármi, amit ilyenkor mondok, később rosszul
veheti ki magát.

Sajnos aznap Mr. Dupree beszélgetős kedvében
volt. Minden előzmény nélkül azt
kérdelte, hogy jártam-e valaha
Borneón.

Tagadólag megráztam a fejem.

Mr. Dupree elmondta, hogy
Borneó egy sziget a Csendes-
óceánban. Esőerdő borítja, és főleg kígyók lakják.
Hatalmas kígyók. Tíz méteresek. Rengeteg hatal-
mas, tíz méteres, gyerekevő kígyó.

Mr. Dupree azt mesélte, hogy egyszer járt Bor-
neón, a legnagyobb titokban – mintha valami titkos
ügynök lett volna, vagy ilyesmi. Mr. Dupree nem
hasonlít egyetlen kémre sem, akit valaha láttam.
Kémnek lenni menő. Mr. Dupree viszont nem menő.

Mr. Dupree segített az egyik törzsnek, akiket egy másik törzs zaklatott, és ellopta a disznóikat. Azt mesélte, hogy a másik törzsnek arra kellett a jószágok, hogy megetessék velük a kígyókat, nehogy azok őket egyék meg, mert...
...apró kis hobbitemberkéek voltak.

KÍGYÓ

APRÓ KIS
HOBBITEMBERKE

Mr. Dupree szerint a hobbitemberkéek ádáz harcosok voltak. Hordákban vadásztak, és még az elefántokat is legyőzték.

Aztán megetették velük a kígyókat.

KÍGYÓ

Egyszer írtam egy dolgozatot az elefántokról. Tudtam, hogy csak Afrikában és Indiában élnek. Mr. Dupreehez fordultam hát, és így szóltam:

- Nincsenek is elefántok Borneón.
- Tényleg nincsenek – mosolyodott el Mr.

Dupree. – Most már.

Folytatta a történetet. Elmondta, hogy minden nap jött pár hobbitemberke disznókat lopni, de ő mindig visszaverte őket. Mígnem egy éjjel az összes hobbitemberke eljött.

– Hármat vagy négyet talán le tudtam volna karatézni, de utána „Dupree nyárson” lett volna belőlem – mondta.

Habár egy szavát sem hittem el, azt el kellett ismernem, hogy nagyon jól tud mesélni.

– És mi történt ezután? – kérdeztem.

– Mitől fél minden zaklató?

– Nemtom – feleltem.

– Attól, hogy elveszti az irányítást a másik felett.

Nem értettem semmit. Mr. Dupree így folytatta:

– Ha elvesztik az irányítást, megijednek. Ha megijednek, elmenekülnek.

– És hogy lehet elérni, hogy elveszítsék az irányítást? – kérdeztem.

– Úgy, hogy elveszed tőlük.

– De hogyan?

Mr. Dupree elmosolyodott, lehajolt, és egyenesen a képembe bámult, majd így felelt:

– Nyomod a gyógyóst!

És ekkor – ott, a folyosó kellős közepén – Mr. Dupree elkezdte nyomni a gyógyóst.

A SZÁJÁBA
TÖMTE A KEZÉT

SZARVASBÖGÉST
UTÁNZOTT

A FÖLD KÖZÉPPONTJÁBAN ÉLŐ VAKONDEMBEREKKEL KIABÁLT GYERTEK KI A FÉNYRE!

ELTROMBITÁLT EGY DALT
A KÖNYÖKHAJLATÁBAN

ZOKNIBÁBOKKAL SHAKESPEARE-T
ADOTT ELŐ

Soha nem láttam még felnőttet így elszállni. Azt gondolná az ember, hogy ijesztő volt, de valójában nagyon is szuper! És tényleg működött.

– Amikor a hobbitemberkék látták, hogy nyomom a gyógyóst, megijedtek és elszaladtak. A törzs pedig megtartotta a sertéseit – magyarázta Mr. Dupree.

A hobbitokat viszont továbbra is eszegették a kígyók, gondoltam én, de Mr. Dupree ebbe nem ment bele.

– Várjunk csak! – mondtam. – Ha bolondnak tettetem magam, azzal valahogy el tudom kerülni, hogy besuvasszanak a szekrényembe?

– Ha te magad is megijedsz, valószínűleg őket is meg tudod ijeszteni. Bármilyen örült vagy ijesztő

* Idézet Shakespeare *Macbeth* című művéből. Arany János fordítása.

dolgot csinálhatsz. Minél ijesztőbb, annál jobb! De vigyázz, nehogy bepisilj! Az elég undorító lenne.

Egyetértően bölintottam, habár nehezen hittem el, hogy egy erőszakos rémmel szemben segíthetne rajtam, ha nyomom a gyógyóst. Ha trombitálok Roynak a könyökhajlatommal, az nem fogja őt megállítani.

Így szóltam:

- Semmi nem történt meg abból, amit elmonddott, igaz?
- Nem hiszel nekem?
- Maga gondnok, nem pedig titkos ügynök.
- Több dolog van földön és egen, Horatio, mintsem bölcselmetek álmodni képes.*

* Idézet Shakespeare *Hamlet* című művéből. Arany János fordítása.

– Ööö... az én nevem Nick.

– Nick, talán igaz, amit elmeséltem, talán nem.

De csak azért, mert hazudok, még nem biztos, hogy nem szólok igazat.

Mi?! Hogyan lehet igaz egy hazugság?

Megérkeztünk a tanárihoz. Dr. Daniels nem volt benn. Mr. Dupree mondta, hogy üljek le, és várjam meg. Éppen elindult, amikor mégis megállt, előhúzott egy zoknit a zsebéből, és a kezére húzta.

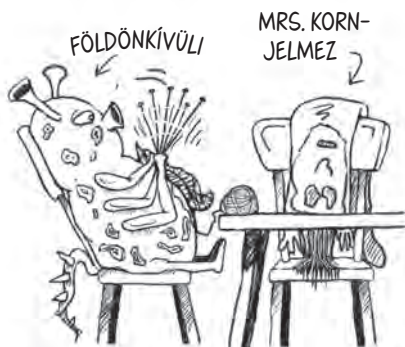

Mondtam, hogy fura fazon.

* Idézet Shakespeare *Hamlet* című művéből. Arany János fordítása.

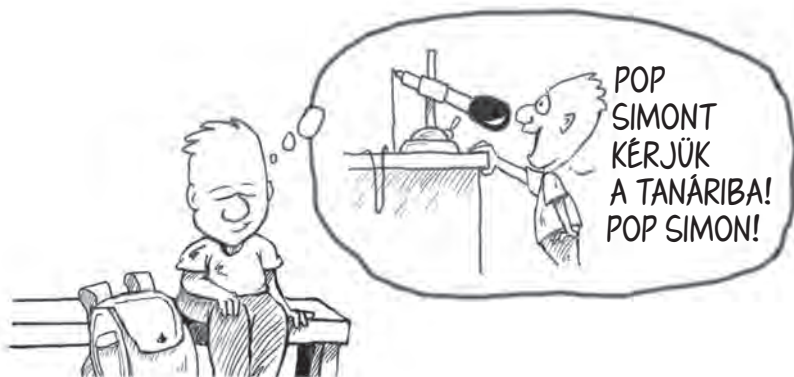
3. FEJEZET

Miután Mr. Dupree elment, körülnéztem, és rájöttem, hogy egyedül vagyok. Mrs. Korn, a titkárnő, aki mindenki szerint földönkívüli, bizonyára kiment szünetre.

Ami azt jelentette, hogy felügyelet nélkül maradtam. Enyém volt az egész iroda, a hangosbemondót is beleértve.

Már éppen azon voltam, hogy még nagyobb bajba keveredjek, amikor megjelent Ő.

Ő Becky Harrison, a legszebb lány az iskolában. És a barátnőm.

Vagy valami olyasmi.

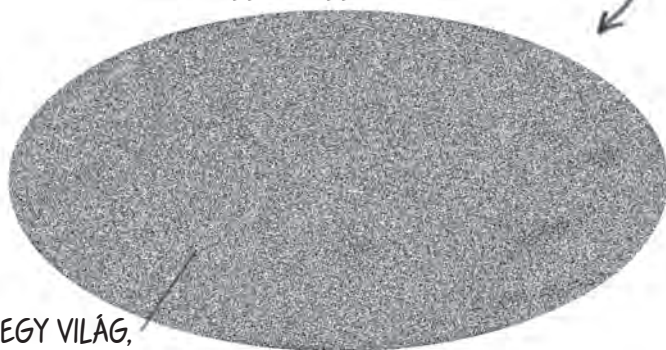
A múltkor Mamukával egy műsort néztünk a Science Channelen, ami arról szólt, hogy talán irdatlan sok világegyetem van, ahol irdatlan sok verzió létezik mindenkiből, ezért ebben a sok világban minden lehetséges esemény minden lehetséges pillanatban meg is történik.

Szerintem legalább az egyik ilyen univerzumban Becky Harrison a barátnőm.

Imádom a tudományt!

AZ ÖSSZES LEHETSÉGES VILÁG
EGYCSILLIÓMILLIOMOD RÉSZE

EGY VILÁG,
AHOL BECKY
A BARÁTNŐM

Becky a jelentkezési lapokat osztotta szét az osztályokban. Először nem vett észre. Ami jól is jött.

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha öröme és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatom veled.

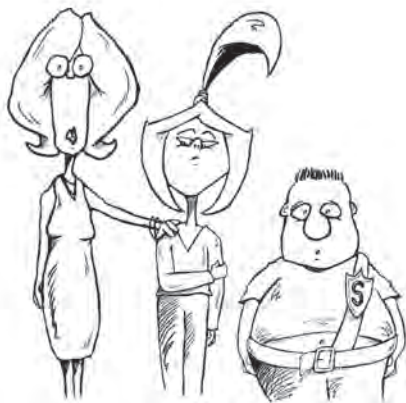
[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

Így volt időm aktiválni a láthatatlanná tevő pajzsomat.

Amikor kikapcsoltam, Becky eltűnt, amitől nagyon megkönnyebbültem. Biztos vagyok benne, hogy ha az ebben a világban élő Becky megtudná, hogy létezem, a párhuzamos világban élő Becky azonnal szakítana velem.

Végül nagy sokára előkerült Dr. Daniels. Nem volt egyedül. Volt vele egy rémisztően magas lány és egy húsgombóc (Mamuka így hívja a kövéreket), aki mintha játékból rendőrnek öltözött volna.

Mielőtt megkérdezhettem volna a dagi srácot, hogy az övét és a jelvényét egy gabonapelyhes dobozban találta-e, Dr. Daniels mindannyiunkat beterelt az irodájába.